

[Indenrigsministeren.]

lemmelser, som vil være nødvendige og begrundede. Men der kan for mig med det Kendskab, jeg efterhaanden har til disse Forhold, ikke være Tvivl om, at i hvert Tilfælde en Række af de Indlemmelseskrav, der foreligger, vil kunne bortfalde, og jeg understreger: maaske netop de Indlemmelseskrav, hvor man paa en Maade rent territorialt, under Hensyn til de lokale Forhold helst vilde være fri for at foretage Indlemmelser. De Indlemmelseskrav, der møder Indenrigsministeriet, er jo af forskellig Karakter. Nogle af dem er af den Karakter, at man siger: Ja, det er i Virkeligheden oplagt, en Indlemmelse bør her finde Sted, det er samme By, og denne Kommune-grænse er fuldkommen urimelig. Det var det, der forelaa f. Eks. i Odense i den Sag, der vakte saa uhyre Harme. Forholdet var faktisk fuldkommen oplagt, selvfølgelig maatte den Indlemmelse finde Sted. Der kunde være Tale om at foretage den et Aar før eller et Aar senere, men ethvert fornuftigt Menneske, som saa paa Forholdene derovre, maatte sige til sig selv: Ja, det er en Selvfølge. Der har ogsaa fundet andre Indlemmelser Sted af samme Art — jeg skal nævne den Indlemmelse, som fandt Sted af Kalundborg Landdistrikt, hvorom man maatte sige: Det er en Selvfølgelighed, at denne Kommune-grænse forsvinder. Paa den anden Side staar man over for andre Kommune-grænser, hvor man, naar man ser paa de territoriale og i det hele de lokale Forhold, maa sige til sig selv: Det var i og for sig rarest at være fri for at foretage en Indlemmelse, det var rarest, om de gamle Kommune-grænser kunde bevares, men saaledes som Forholdene ligger, med de Beskatningsforhold, vi i Øjeblikket har, med de Understøttelsesregler, vi hidtil har haft, kan den Kommune ikke være tjent med at blive ved det bestaaende. Man tvinges altsaa af rent udligningsmæssige Grunde til Indlemmelser, som man paa en Maade helst vilde være fri for. Og der er en Række af denne sidste Slags, som jeg for min Del tror vil falde bort, dersom denne Lov gennemføres.

Jeg kan ikke se nogen saglig Begrundelse for, at Højden af Aktieselskabsskatteprocenten skulde have nogen direkte Forbindelse med Brugsforeningskommissionen og de Resultater, som den eventuelt maatte komme til. Det, det drejer sig om, er Skattens Højde, Spørgsmaalet om den rationelle Form for denne Skat er i og for sig noget andet. Jeg kan i det hele ikke se

nogen Nødvendighed for, at det ene skulde vente paa det andet. I øvrigt er jeg, i hvert Fald til Dels, enig med den ærede Ordfører for Venstre om de irrationelle Forhold, der foreligger med Hensyn til de nu gældende Brugsforeningsbeskatningsregler.

Skønt det ikke direkte er blevet sagt i Dag, laa det i hvert Fald under den konservative Ordførers Udtalelser om Aktieselskabsbeskatningen; at den kunde der ikke være Tale om at forhøje; skulde den forhøjes det ene Sted, maatte den sættes ned et andet Sted. Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at sige, at de, der bygger paa den Opfattelse, at Aktieselskabsbeskatningen i Danmark er ualmindelig høj, ublu høj, har ikke Ret. Det er en overmaade rimelig, en lav Aktieselskabsbeskatning, der findes i Danmark, ogsaa i Sammenligning med mange andre Lande, og jeg tror, det vilde være overmaade vanskeligt at faa ret mange Kommunalmed til at forstaa, at den Maksimumsprocent, der blev sat i 1903 under Hensyn til de økonomiske og finansielle Forhold dengang, skulde være den rigtige i Dag.

Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse sige, at naar de foreslaede Erhvervsskatte-regler fra forskellige Sider — ikke her i Dag, men jeg har set det i Pressen — behandles ud fra det Synspunkt, at de kun tilsigter en eneste Ting, nemlig at faa flere Penge ud af Skatteyderne, saa er dette ganske forkert, og de, der sætter sig ind i Lovfor-slaget, vil ogsaa se, at det ikke gælder. De Erhvervsskatte-regler, der her foreligger, vil medføre en Nedsættelse af Erhvervsskatten for Hundredvis af Erhvervsskatte-ydere. Der er jo Personer her i Landet, som i Dag svarer en Erhvervsskat, der er fuldkommen urimelig, til en anden Kom-mune end den, hvori de bor, der er Personer, som svarer en Erhvervsskat paa det 4- og 5-dobbelte af den Skat, den paagæl-dende vilde være kommet til at betale, hvis han svarede Skat efter de almindelige Skatte-regler i den Kommune, hvor Skatte-procenten er højest, og dette tilsigter det foreliggende Lovforslag at ændre. Omvendt er der Personer, som i Kraft af de gældende Erhvervsskatte-regler simpelt hen ved Flyt-ning fra den ene Kommune til den anden paa fuldkommen urimelig Maade kan und- drage sig den almindelige Beskatning, som de under Hensyn til Forholdene der, hvor de tjener deres Penge, bør være underkastet. Jeg tror derfor, at den Kraft, der staar bag ved Kravet om en Ændring af Erhvervs-skatte-reglerne, er meget stærk. Jeg tror